

IN MEMORIAM

Редколегія журналу з глибоким сумом повідомляє про передчасну трагічну смерть Віталія Терлецького, нашого колеги, члена редколегії і заступника головного редактора. Віталій належав до тих людей, які тримають на собі світ, тому, здається, завжди будуть поряд. Але моторошна безмовність на місці звичного Віталієвого голосу невідпорно свідчить про масштаб нашої втрати.

Віталій присвятив своє життя активному дослідженню спадщини Імануеля Канта й німецької класичної філософії, зробив вагомий внесок у розбудову української філософської термінології як перекладач (серед головних перекладів «Пролегомени» і «Критика сили судження» Канта) і науковий редактор (перший том «Світу як волі і уявлення» Артура Шопенгавера).

Лише 2025-го Віталій опублікував чудовий переклад книги Маркуса Вілашека про Канта, по тому очолював роботу над виданнями історико-філософських творів Івана Мірчука і В'ячеслава Заїкина. Узагалі, відомі Віталієві творчі плани були грандіозними: він мав на меті дати новий переклад першої і другої Критик, готував докторську дисертацію з Кантової етики, пропонував нові

проекти для *Archivum Sententiarum*, де був одним із найактивніших членів редакційної колегії.

Він безкомпромісно плекав найвищі академічні стандарти у власних дослідженнях і транслиував ці стандарти в нашу академічну спільноту. Їх утіленням є численні наукові публікації, зокрема – на сторінках нашого журналу. Служіння науці Віталій розумів не як роботу, а як місію, не шкодував ні часу, ні сил, ні здоров'я для виконання того, що в суто кантівському дусі відчував як свій обов'язок. З наукою було пов'язане все його життя. Віталій є випускником філософського факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, у 2014 захистив кандидатську дисертацію «Арґіогі як проблема онтології», підготовлену на кафедрі теоретичної і практичної філософії цього університету. Працював у Науково-дослідному інституті українознавства, деякий час – на посаді виконувача обов'язків директора. З 2020 року – в Інституті філософії імені Г.С. Сковороди НАН України, у 2023 році здобув звання старшого дослідника, останнім часом перейшов працювати в омріяний відділ історії зарубіжної філософії...

Сьогодні здається, що в редколегії *Sententiae* Віталій був завжди – настільки органічно він у неї влився, настільки незамінним став у її роботі. Глибоке чуття спільноти, гранична відповідальність, неймовірна ретельність і добросовісність – щодо Віталія це не гучні слова, а лише данина обмеженості мови, не здатної виразити те, якими є люди, що залишають глибокий слід у нашій пам'яті. Віталій прагнув будь що допомогти колегам, особливо молодим, передавав свій величезний досвід у Школі перекладачів культурної інституції «Міжвухами», завжди був готовий підставити плече, забувши про себе.

Члени редколегії *Sententiae* пам'ятатимуть Віталія як щиру і відкриту до академічного діалогу людину, чудового перекладача, редактора і дослідника. А ті з них, кому пощастило, пам'ятатимуть його ще й як справжнього друга, однопумця і правдивого громадянина Літературної республіки, який назавжди залишиться в їхніх серцях.